

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/125/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010335
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010335.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 6. decembra 2022 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným T. E., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/81/2020-109 zo dňa 26.7.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. E. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, č.k. 0T/81/2020-109 zo dňa 26.7.2022 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený T. E. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/81/2020 zo dňa 6.10.2020, právoplatným dňa 6.10.2020, neosvedčil a odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo bezprostredne po vyhlásení uznesenia a poučení o opravných prostriedkoch napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Dňa 21.9.2022 bolo okresnému súdu osobne doručené písomné odôvodnenie sťažnosti proti uzneseniu s nasledovným textom:

„Navrhujem, aby odvolací súd napadnuté Uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/81/2020-109 zo dňa 26.07.2022 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a podľa § 419 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 50 ods. 4 písm. b) Tr. por. ponechal podmiennečné odsúdenie v platnosti a primerane predĺžil skúšobnú dobu určenú Trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/81/2020 zo dňa 06.10.2020 vo výmere 24 mesiacov, alternatívne podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté Uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/81/2020-109 zo dňa 26.07.2022 zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že vysloví, že ja odsúdený T. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom E., I. XXX/XX, SR som sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mi bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/81/2020 zo dňa 06.10.2020, právoplatný dňa 06.10.2020, osvedčil. Rozhodnutie o vykonaní uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody je neprimerane prísne a nezohľadňuje špecifické okolnosti prípadu, keď vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, a nie je preto možné považovať za spravodlivé. Ja odsúdený poukazujem na ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie

v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu.

V tejto súvislosti poukazujem aj na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. februára 2012, sp.zn. 4 Tost 2/2012, podľa ktorého „spáchanie ďalšieho úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin môže byť zo strany odsúdeného len výsledkom náhodného zhľuku nepriaznivých okolností, nie nevyhnutne a výlučne prejavom negatívneho postoja odsúdeného k dodržiavaniu spoločenských noriem a vyhýbaniu sa protiprávnemu konaniu.“

Dôvodom rozhodnutia, ktorým mi súd nariadil vykonanie trestu odňatia slobody bola skutočnosť, že som bol postihnutý za prečin Marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa

§ 348 ods. 1 písm. d) Tr. Zákona na tom skutkovom základe, že „dňa 28.06.2021 v čase okolo 21.350 hodine, viedol motorové vozidlo Škoda Fabia ev. č. NO-XXXBS, v Lokci smerom

z parkoviska pri pohostinstve Bridge na ulicu Komárnik, počas toho bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo, a takto konal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. OT/81/2020 zo dňa 6.10.2020, vydaným a právoplatným dňa 09.06.2020 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 5 rokov a 7 mesiacov, ktorý zákaz v čase skutku trval“. Súd sa však bližšie okolnosťami vyššie uvedeného skutku nezaoberal, pričom jeho bližším skúmaním mohol súd dospieť, že sa z mojej strany jednalo o výnimočné vybočenie z inak riadne vedeného života počas skúšobnej doby. Osobné motorové vozidlo som toho dňa resp. večera bol prevziať spreď pohostinstva, nakoľko ho pred pohostinstvom nechal blízky rodinný príbuzný. Vozidlo bolo potrebné pristaviť k rodinnému domu mojich rodičov, ktorí obaja sú invalidní dôchodcovia, a vozidlo potrebujú mať k dispozícii. Mojej mame P. E. bol priznaný nárok na invalidný dôchodok po vážnej dopravnej nehode, a má problémy

s chôdzou, na presun potrebuje vozidlo. Napriek uvedenému, ja úprimne ľutujem, že som sa uvedeného skutku dopustil. K uvedenému uvádzam, že okrem tohto jediného pochybenia počas plynutia skúšobnej doby, som viedol počas skúšobnej doby riadny život, našiel som si prácu, zamestnal som sa u zamestnávateľa K. J., IČO: 44 469 551 s miestom podnikania v Lokci, a vykonávam pomocné stavebné práce. Dosahujem príjem, z ktorého finančne vypomáham aj svojim rodičom, ktorí sú moju pomoc odkázaní, pretože

z invalidných dôchodkov, ktoré dostávajú, nie sú schopní si zabezpečiť a hradiť ani všetky základné životné potreby.

Ja, odsúdený sa snažím zaradiť do normálneho bežného života, plniť si všetky svoje povinnosti, čo preukazujem napríklad aj tým, že po prepustení z výkonu trestu som si našiel prácu, pracujem svedomito, mám zabezpečené bývanie.

Poukazujem aj na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline prijatý

14. septembra 2010, sp. zn. Jtk 15/2010, v zmysle ktorého „Postup podľa § 50 ods. 4 druhá veta písm.

b) Trestného zákona prichádza do úvahy len vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, nepovažuje konanie odsúdeného spáchané v skúšobnej dobe, ktorým dal príčinu

na nariadenie výkonu trestu za tak závažné, aby rozhodol o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému podmienené odložený. Ak konajúci súd i napriek existencii dôvodu na vyslovenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a na nariadenie výkonu trestu, nepovažuje takýto postup za nevyhnutný dáva tým odsúdenému ďalšiu možnosť preukázať, že v novourčenej skúšobnej dobe dokáže viesť riadny život.“

U mňa skutočne išlo v hore uvedenom skutku (marenie výkonu úradného rozhodnutia) o jednorazové zlyhanie počas plynutia skúšobnej doby, a vzhľadom na moju snahu o nápravu a úprimnú ľútosť, niet dôvodu pochybovať, že u mňa nie je nevyhnutné a ani potrebné výkon trestu odňatia slobody nariaďovať, ale by postačovalo skúšobnú dobu ponechať v platnosti, vzhľadom k tomu, že táto uplynie 06.10.2022 ju primerane predĺžiť. Som ochotný podrobiť sa primeraným obmedzeniam alebo primeraným povinnostiam, ktoré mi doteraz neuložené neboli, a zároveň ja odsúdený som ochotný nad sebou strpieť aj probačný dohľad.

Moja preukázateľná snaha a súčasný spôsob života preukazujú, že sa snažím viesť

v skúšobnej dobe riadny život, snažím sa o nápravu, pričom vedením riadneho života mám

na mysli najmä to, dodržiavam právne normy, plním si pracovné, rodinné a ďalšie občianske povinnosti. Preto s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté uznesenie súdu, v ktorom súd rozhodol o nariadení výkonu trestu odňatia slobody v trvaní deviatich mesiacov, sa z môjho pohľadu javí ako príliš prísne, a som presvedčený, že nariaďovanie nepodmieneného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné.

Aj vzhľadom na poskytovanie pomoci mojim rodičom P. E. a P. E., nielen finančne ale spočívajúcej aj v pomoci s bežnými úkonmi v domácnosti, sprevádzanie k lekárovi a pod.; ktorí sú obidvaja invalidní dôchodcovia, odkázaní na moju pomoc, sa domnievam, že prvostupňový súd mohol posúdiť prečin

spáchaný v skúšobnej dobe aj miernejšie, a dať mi ešte jednu šancu v podobe predĺženia skúšobnej doby.

Napadnuté rozhodnutie súdu je vecné a stručné, a súd sa vôbec nezaoberal bližšie okolnosťami na mojej strane. Avšak práve vzhľadom na možnosť uvedenú v ust. § 50 ods. 4 Tr. zákona, ktorá výnimočne pripúšťa vzhľadom na okolnosti odsúdeného ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, resp. skúšobnú dobu primerane predĺžiť som toho názoru, že súd sa týmito okolnosťami mal zaoberať podrobnejšie, a zisťovať či teda na mojej strane také okolnosti sú.

Napriek záveru súdu o tom, že som v skúšobnej dobe nevedol riadny život, mohol súd po citlivom a podrobnom preskúmaní mojich okolností dospieť k záveru, že sú tu výnimočné okolnosti na ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti prípadne primerane skúšobnú dobu predĺžiť. Tieto spočívajú v nízkej spoločenskej nebezpečnosti „závadného“ konania, ktorého som sa v skúšobnej dobe dopustil, osobných pomerov, a mojej preukázateľnej snahe po náprave. Premenu podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný, považujem pri zohľadnení všetkých okolností za neprimeranú, príliš prísnu a striktnú. Svoje konanie ľutujem, a mám za to, že sú mohol v mojom prípade rozhodnúť o predĺžení skúšobnej doby, čo by bolo postačujúce a pre mňa do budúcnosti o to viac zaväzujúce.

Som toho názoru, že u mňa nie sú naplnené materiálne dôvody na izoláciu od spoločnosti výkonom trestu odňatia slobody, pričom účel daného trestu možno dosiahnuť oveľa miernejšími prostriedkami - predĺžením skúšobnej doby. Súd voči mne aplikoval ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona mechanicky a až príliš formalisticky. Súd prvého stupňa nebral do úvahy dostatočne, resp. vôbec sa nezaoberal možnosťou ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, pričom tento svoj postup, v rozpore so zákonnými

a ústavnými kritériami na riadne odôvodnenie rozhodnutia, nijakým spôsobom neodôvodnil. Ak zákon umožňuje výnimku z určitého pravidla a súd túto výnimku neaplikuje, je povinnosťou súdu v odôvodnení rozhodnutia uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody, prečo túto výnimku neaplikoval.

Pritom v mojom prípade je možné predpokladať, že samotné ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, resp. predĺženie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia bude dostatočným pre moju prevýchovu a nápravu.

S poukazom na uvedené navrhujem, aby odvolací súd mojej sťažnosti vyhovel.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k sťažnosti odsúdeného.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 419 ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, 2 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, nakoľko sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, a to marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 750,- eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 40 dní. S poukazom na to, že odsúdený nesplnil podmienku riadneho života, bolo v danom prípade namieste rozhodnúť o premene podmieneného trestu a nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Súd prvého stupňa si v prejednávanej veci dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený T. E. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený, neosvedčil. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd poukazuje na dostatočne odôvodnené uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré dôvody si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmienienečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pritom však treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby. Zároveň poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmienienečne odsúdený závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, prípadne spácha viac priestupkov, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienienečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienienečne uložený trest treba vykonať.

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu alebo viacerých priestupkov, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu a priestupkov spáchaných v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život. V prípade odsúdeného súd prvého stupňa správne ustálil, s poukazom na úmyselný trestný čin v priebehu skúšobnej doby, že odsúdený nemá snahu sa napraviť a viesť riadny život, a preto neprichádza do úvahy nič iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Je nesporné, že odsúdený T. E. nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto i krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Zároveň skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu vo vykonávanom konaní neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá odmieta rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, pôvodne odložený na skúšobnú dobu.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa,

ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného T. E. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.